

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Markovej a členiek senátu JUDr. Júlie Horskej a JUDr. Dariny Ličkovej v právnej veci žalobcu: **S. P., s.r.o.**, Š.X., K., IČO: X. zastúpeného advokátom JUDr. F. B., V.X., K. proti žalovanému: **Mgr. I. Š.**, K.X., správca konkurznej podstaty úpadcu V. S., a.s., J.T., K., IČO: X., zastúpeného advokátom JUDr. L. T., M.X., K., o zaplatenie 26 270 Sk s prísl., na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 29. januára 2007, č.k. 15 Cbi 133/2004, takto

r o z h o d o l:

Napadnutý rozsudok Krajského súdu v K. z 29. januára 2007, č.k.: 15 Cbi 133/2004 sa **m e n í** tak, že žalovaný je **povinný** zaplatiť žalobcovi 26 270 Sk istiny a 6100 Sk náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Košiciach ako súd prvého stupňa napadnutým rozhodnutím zamietol žalobu, ktorou žalobca uplatnil voči žalovanému peňažnú pohľadávku v sume 26 270 Sk ako odplatu za služby a výkon správy spojenej s užívaním bytov v bytovom dome na G. ulici v K. za obdobie od 1. januára 2001 do 31. decembra 2001. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia peňažná pohľadávka žalobcu je pohľadávkou proti podstate, pretože vznikla po vyhlásení konkurzu a súvisí s udržiavaním podstaty t.j. správou a udržiavaním bytov patriacich do konkurznej podstaty úpadcu. Pohľadávku uplatnil žalobca u správcu konkurznej podstaty, ktorý jej dôvodnosť nepoprel a na pojednávaní ju uznal. Zo žiadneho ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní však nevyplýva povinnosť správcu konkurznej podstaty uspokojiť pohľadávky proti podstate v priebehu konkurzu. Uspokojenie závisí od konkrétneho konkurzného konania, či správca disponuje s finančnými prostriedkami a v akom rozsahu, závisí tiež od počtu veriteľov a zaradenia ich prihlásených pohľadávok pre prípad rozvrhu. Existencia pohľadávky proti podstate nie je právnym dôvodom na uplatnenie žaloby na plnenie a najmä keď rozhodnutie, ktorým by žalobe vyhovel nie je ani vykonateľné. Preto žalobu ako nedôvodnú zamietol. Žalovanému nepriznal náhradu trov konania s poukazom na ustanovenie § 150 OSP. Krajský súd považoval za skutočnosť hodnú osobitného zreteľa pre použitie § 150 OSP keď žalovaný neoznámil žalobcovi, že jeho pohľadávku uznáva a že bude uspokojená v rozvrhu, čím by predišiel vzniku sporu.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie.

Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že žalobou uplatnená pohľadávka je pohľadávkou proti podstate, ktorú podľa § 31 ods. 1 písm. f/ zákona o konkurze a vyrovnaní bolo možné uspokojiť kedykoľvek počas konkurzného konania. Žiadne ustanovenie zákona o konkurze a vyrovnaní nezakazuje veriteľovi uplatniť svoju pohľadávku proti podstate aj žalobou na plnenie priamo voči správcovi konkurznej podstaty. Žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odvolacieho pojednávania sa napriek riadnemu a včasnému predvolaniu právni zástupcovia účastníkov nezúčastnili. Právny zástupca žalobcu a žalovaný svoju neúčasť ospravedlnili a súhlasili aby súd vec prejednal bez ich účasti. Odvolací súd preto v zmysle § 101 ods. 2 OSP s prihliadnutím na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania a právneho zástupcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal vec v medziach odvolania podľa § 212 ods. 1 OSP a § 214 ods. 1 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je potrebné vyhovieť.

Podľa obsahu spisu uplatnená peňažná pohľadávka v sume 26 270 Sk predstavuje nedoplatok za vyúčtovanie služieb a správy spojené s užívaním bytov v bytovom dome na G. ulici v K. za obdobie od 1. januára do 31. decembra 2001, ktoré právo žalobca

odvodzuje zo zmluvy o spoločenstve vlastníkov bytov a nebytových priestorov z 29. júla 1999 a mandátnej zmluvy o výkone správy č. 9-7/1999 z 2. júna 1999.

Konkurz na majetok úpadcu bol vyhlásený 12. júna 1996 uznesením Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 1K 235/1996.

Z uvedeného vyplýva, že uplatnená peňažná pohľadávka žalobcu je pohľadávkou proti podstate, pretože vznikla po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu.

Podľa § 31 ods. 3 písm. a/ zákona o konkurze a vyrovnaní pohľadávkami proti podstate sú pohľadávky, ktoré vznikli po vyhlásení konkurzu a sú splatné v priebehu konkurzu. To znamená, že u týchto pohľadávok nie je rozhodujúca vecnoprávna povaha nároku ale len časové hľadisko ich vzniku a splatnosti. Do konkurzu sa tieto pohľadávky neprihlasujú, a preto v prípade ich neuznania správcom (spornosti) nie je potrebné sa domáhať určenia svojho práva podľa § 23 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní. Takéto pohľadávky v konkurznom konaní možno uhradiť z konkurznej podstaty kedykoľvek mimo právoplatného rozvrhového uznesenia. Potom v prípade jej neuhradenia správcom konkurznej podstaty, je veriteľ oprávnený žalobou sa domáhať plnenia. Preto nie je správny právny názor súdu prvého stupňa a ani žalovaného, že žalobca uplatnil žalobu predčasne, lebo žalobcovi neoznámil svoje popretie.

Je nepochybné, že žalobca svoj záväzok z mandátnej zmluvy služby a výkon správy bytov vo vyúčtovanom období pre žalovaného splnil. Svedčí o tom uznanie uplatnenej pohľadávky čo do dôvodu a výšky žalovaným vo vyjadrení z 12. augusta 2005 a na pojednávaní 29. januára 2007. Preto v zmysle § 566 ods. 1 Obchodného zákonníka žalobca oprávnene sa domáha predmetnou žalobou odplaty za splnenie záväzku. Odvolací súd z uvedených dôvodov napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa podľa § 220 OSP zmenil a žalobe vyhovel.

Žalobca mal v odvolacom konaní úspech, má preto podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP právo na náhradu trov celého konania. Žalobcovi vznikli trovy zaplatením súdnych poplatkov za návrh v sume 1310 Sk a za odvolanie v sume 1310 Sk. Ďalej mu vznikli trovy za právne zastupovanie advokátom. Advokátovi patrí odmena za zastupovanie za dva úkony právnej pomoci, a to prevzatie a príprava zastúpenia (10. júna 2008) a za doplnok k odvolaniu (z 11. júna 2008) v sume 1550 Sk za úkon, paušálna náhrada hotových výdavkov dvakrát po 190 Sk za úkon (vyhl. č. 655/2004 Z.z.). Spolu trovy predstavujú sumu 6100 Sk.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, 19. júna 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu